

Biełaruskaja

KRYNICA

PALITYČNAJA, HRAMADZKAJA i LITERATURNAJA HAZETA

Adras Redakcyi i Administracyi:

WILNIA, LUDWISARSKAJA 1-19. (Wilno, Ludwisarska 1-19)
Redakcyja adčyniena ad 9 hadz. ran. da 4 hadz. wieč.

Ceny abwiestak pawodle ŭmowy.

„Bieł. KRYNICA“ kaštuje na hod—4 zał., na paŭhoda —
2 zał., na 3 miesiacy — 1 zał. Zahranicu ŭdwaia daražej.
HAZETA WYCHODZIĆ RAZ U TYDZIEŃ.Biełaruskaje
polonofilstwa.

Za hetuju staćciu administracyjnymi ŭladami byŭ skanfiskawany ŭ minułym ho-
dzie Nr. 21 „Bieł. Krynicy“ na asnowie 129
i 263 art. k. k. Akrużny sud adnak z admi-
nistracyjnaj ŭładaj i prakuraturaj nie zha-
dziusia i 13 studzienia s. h. apraŭdaŭ u he-
taj sprawie redaktara Paźniaka, pastanaŭla-
jučy nakład „Bieł. Krynicy“ Nr. 21 zwolnić
ad kanfiskaty.

Pry hetym zaznačajem, što sučasnaja
časopis biełaruskaj sanacyi „Bel. Zvon“ žy-
lajecca dalejšym praciam „Haperaŭ“, ab
jakim uspaminajecca ŭ niżej padanej staćci.

Isnujučaja ŭ Wilni słabaja hrupka biełarus-
kich polonofilaŭ, karystajučysia z pryjezdu ŭ
Wilniu prezidenta Polšcy prajawiła asabliwuju
dziejaść. Byŭ wydany numer „Haperaŭ“ z
partretam prezidenta i z adumysłowaj staćcioj,
paświačonaj pryjezdu prezidenta, była skazana
dyr. Astroŭskim u wielmi lajalnych słowach pry-
witalnaja pramowa, byŭ napisany memoryjał,
jaki nasila da prezidenta delehacyja, składcie-
naja z pradstaŭnikoŭ polonofilskaj hrupki i h. d.
Słowam, polonofilskaja hrupa pawiała rabotu z
cełym razmacham.

My ŭžo niaraz pisali ab „našych“ polono-
filach i ich rabocie i, dumajem, jašče niaraz bu-
dziem prymušany ab ich piisać. Uważajem, što
ich rabota škodnaja dla biełaruskaje sprawy, bo
ab niekim supracuŭnictwie z palakami pry cia-
pieraśnich warunkach niama hutarki: polskaje
hramadźianstwa nas nie rozumieje i nia przyzna-
je. Ciapier možna tolki prasić łaski, a prasić
łaski nia kożny moža.

My ŭważajem, što pasiarod polskaha hra-
madźianstwa niama aniwodnaj hrupy, jakaja-b
ščyra adnosiłasia da biełaruskaj sprawy. Nawat
h. zw. wilenskija demakratty, jakija hurtujucca
kala „Kur. Wilenskaha“, nawat polskija socyja-
listy, jakich u sprawach nacyjanalnych možna
nazwać „čyrwonymi endekami“ — nas nie razu-
miejuć i zrazumieć nia choćuć, ŭžo nie hawo-
račy ab prawych polskich hrupach, jak endeki
abo konserwatysty. Dla ŭsiaho polskaha hra-
madźianstwa Biełaruś i biełaruskij narod — heta
prastor dla polskaj „dziaržaŭnaj i historyčnej“
ekspansii, heta niejki dadatak, jaki robić Polšč
„mocarstwem“.

Uśio polskaje hramadźianstwa, z małymi
wyniatkami, da hetaha času nie mahło pazbycca
prywyčki hladzić na nas, jak na niešta niżejšaje,
jak na niejkich „paryjaŭ“ (pahardžanych indy-
skich chamaŭ), jakimi možna tolki kirawać, ale
z jakimi nielha supracuŭničać. Choć Palaki
i časta lubiać paŭtarać słowy „roŭnyja z roŭ-
nymi i wolnyja z wolnymi“, ale razumiejuć he-
taja słowy paswojemu. Jany prywykli paŭtarać
ich jašče ŭ toj čas, kali im udałosia spalaniza-
wać našych bajaraŭ i wyšejšyja klasy. Dyk „roŭ-
nyja z roŭnymi i wolnyja z wolnymi“ zaŭsiody
aznačala i ciapier aznačaje toje samaje, što
„šlachta sa šlachtaj i palaki z palakami“. Naš
prosty narod, jaki astaŭsia za miežami hetaj
„wolnaści i roŭnaści“, instynktoŭna jašče i cia-
piier adnosił da ŭsiech polskich słoŭnych i in-
šych padchodaŭ z niedawieram i zatom „naša“
polonofilstwa pasiarod sialanstwa nie znachod-
zić hruntu. Heta polonofilstwa maje hrunt tol-
ki pasiarod biezrobotnaj intelihiencyi, dla kato-
raj palityčnaje kondotjerstwa stałasja štodzien-
nym chlebam. Dla jaje biełaruskaja sprawa na
druhim planie, a na pieršym — swaja asabistaja.

Na naš pahlad tyja nialičanyja adzinki z
polskaha hramadźianstwa, jakija sapraŭdy žda-
juć nawiazać ščyryja adnosiny i supracuŭnictwa
z našym narodom, pawinny wykaranić u swaim
hramadźianstwie šlachockuju psychozu i „arysta-
kratyčnyja“ pahlady na naš narod, jak na narod
chamaŭ, a apošnimi časami „balšawikoŭ“... Prad

U sprawie apośnich wybaraŭ.

(Piśmo z wloski)

Niaraz mnie dawiałosia čytać u „B.-Krynicy“, što pryčynaj pahromu biełaruskaha narod-
naha śpisku Nr 11 byŭ padziel pamiż biełarus-
kim hramadźianstwam i što ŭ biełaruskaha sial-
anstwa jašče mała narodnaha ŭświadamleńnia.

Jek na adno tak i na druhoje čwierdžańnie
ja, dobra znajučy biełaruskiju wiosku, prymuša-
ny ŭziać u hetaj sprawie hołas.

Sprawa nie ŭ raźbićci biełaruskich hałasoŭ
ani ŭ niastačy narodnaha ŭświadamleńnia ŭ bie-
łaruskich masach, a ŭsia sprawa ŭ sposobie
prawodžańnia wybaraŭ. Takich wybaraŭ, jakija
byli ŭ listopadzie 1930 h. my jašče nia mieli.
Daŭniej, u 1922 hodie, a nawat u 1928 h. była
siakaja-takaja swaboda wybarčaj ahitacyi, a na
hety raz ahitawać ani raziaŭsia. U hetych wyba-
rach nia było nijakaje mahčymaści zladzić ani-
wodnaha mitynhu pradwybarnaha ani sabrańnia.
Adno tolki było — słuchaj bajkaŭ B.B., ahitatory
katoraha, karystajučysia poŭnaj, a časta i bolš
jak poŭnaj swabodaj, rabili, što chacełi. Aprača
hetaha B.B. mieŭ wialikuju paddzieržku z boku
administracyjnych i samaŭradowych čynoŭnikaŭ.
Kożny z ich „kazaŭ“, što treba hałasawać tolki
za „adzinku“. Ahitatar ad numeru 11 u wačoch
čynoŭnika i palicyjanta — heta byŭ „antyrządowiec.“
Henaja paddzieržka čynoŭnikami „adzinki“ zra-
biła jaje nietykalnaja.

Heta była adna pryčyna našaj „niaŭdačy“
na wybarach, ale była jašče i druhaja, mocna
źwiazanaja z pieršaj: heta — *adsutnaść našych*
mužoŭ dawieru ŭ abwodach. Toż bywajuć jašče
takija abwody, dzie dahetul ludzi nia mohuć da-
wiedacca, skolki hałasoŭ kinuta na kożnuju listu.
Chodziać pa ludziach čutki-dahadki, ale kab chto
napeŭna wiedaŭ, skolki kinuta faktyčna na kożny
numer, hetaha nihto nia wiedaje. A jak pakaza-
li fakty z proślych i ciapieraśnich wybaraŭ, u
padličeńni hałasoŭ časta zdaralisia wialikija „pa-
myłki“. A kab byli muży dawieru ŭ abwodowych
kamisijach, a tak sama i akrużnych; kab padli-
čeńnie hałasoŭ adbywałosia ŭ prysutnaści hetych
mužoŭ, kab pratakoly pisalisia i padpisywalisia
nie aławikom, ale čarniłam; kab ličby hałasoŭ
byli napisany nia cyframi, ale słowami, tady ta-
kich „pamyłak“ bylob kudy mienš.

Praŭdu pisała „B. Krynica“ (Nr 32 z dn.
16 XII 30) paŭtarajučy słowy ŭkraiŭskaj hazety
„Діло“, što „apośnija wybary mieli tajomny
charakter i što najbolšym tajomstwam (mystery-
jai) była transformacyja (nutranaja pieramiena)
wybarčaj kartki. Hałasawali jak mur na 11, a
stać jak mur „adzinka“. Siadzieli jak mur na
piecy, a wyhladaje, što jšli muram da urny.“

Woś zatom ja i kažu, što pryčynaj našaha
prawaŭ na wybarach nia było małoje ŭświadam-

hetym, psycholohična biaručy, niemahčymy ni-
jakija hutarki ab wolnaści i roŭnaści.

A kali my dałučym siudy ziemielnuju
sprawu, asadnictwa, kalanizacyju, adnosiny ad-
ministracyi i ŭsie palanizatorskija natuhi polskich
ułaŭ, jakija praz polskija školy, polskija hra-
madzkija i ekanamičnyja arhanizacyi imknucca
zrobić z našym narodom toje, što ich papiera-
niki zrabili z našym bajaranstwam, to sapraŭdy
da niejkaha supracuŭnictwa z polskim hra-
madźianstwam wielmi daloka. Propaści, wykapanaj
polskimi palitykami ŭ proślaści i pahlyblanaj
ciapier, nia zmohuć zasypać ni adwiedziny
prezydentam „našych“ polonofilaŭ, ni ichnyja
„lajalnyja“ pramowy. Tut patrebna pradusim si-
ła ŭświadamleńnia našaha narodu, a potym —
zrazumieńnie i przyznańnie polskim hramadźian-
stwam našych kulturnych, nacyjanalnych i pali-
tyčnych prawoŭ.

leńnie našaha sialanstwa abo partyjny padziel.
Za niejkiju macniejšuju partyju ani tak. zw.
„Centrasajuzu“ z Łuckiewičam, Astroŭskim i Akin-
čycam, ani inšych „radykałaŭ“, nihto na wios-
cy nia ličyć. Hetyja „arhanizacyi“ ŭważanyja byli
prosta za wybarčyja kramki, u jakich možna ku-
pić mandat. Woś i ŭsio. Dyk sprawa nie ŭ pa-
dziele (bo i daŭniej byŭ padziel), a ŭ čym in-
šym, bo my hałasawali, a ličyŭ našyja hałas-
y chto druhi. Pry takim sposobie hałasawańnia,
jaki byŭ u apośnich wybarach, biełarusy niasko-
ra zmohuć wybrać swajho paśla.

Wiaskowiec.

Sproby biełaruskaj sana-
cyi raźbić biełarуска-
ŭkraiŭski sajuz.

Biełarуска-ŭkraiŭskaja družba — heta na-
turalny sajuz. Miż narodami ŭkraiŭskim i Bieła-
ruskim papiarowych dahaworaŭ niama, ale his-
toryja miż imi swarak nia wiedaje.

Da času razwaŭ „Hramady“ siarod bieła-
ruskaha hramadźianstwa nia było aniwodnaje
hrupy, a nawat i adzinki, jakaja-b mahła skazać
choć adno słowa prociŭ hetaha naturalnaha Bie-
łarуска-ŭkraiŭskaha sajuzu.

Wiedama, što hety sajuz nia susim na ru-
ku silnym hetaha świetu. Ale jany, kab razarwać
hety sajuz, nia majuć nijakaha sposabu.

Paśla razwaŭ „Hramady“, častka jaje pra-
wadyroŭ i kiraŭnikoŭ stwaryła hrupku h. zw.
biełarуска-polskaj sanacyi, jakaja ciapier wystu-
paje pad firmaj h. zw. „Centrasajuzu“. Woś-ža
henaja hrupka, wykonywajučy zahady zhary ŭzia-
ła „padrad“ i na raźbićcio Biełarуска-Ukraiŭska-
ha sajuzu.

Pieršaja sprob „padradčykaŭ“ z „Centra-
sajuzu“ ŭ hetym kirunku była wielmi niaŭdałaja
kali jany padčas apośnich wybaraŭ patrebawali
ultimatyŭna ad Biełaruskaha Nacyjanalnaha K-tu
sarwańnia sajuzu z Ukraiŭcami ŭ 24 hadziny.

U dalejšaj swajej dziejaści „Centrasaju-
niki“ pačali swaju „pracu“ paswareńnia biełaru-
saŭ z ukraiŭcami ŭžo inšaj darohaj, — wykarys-
toŭwajučy Urad Biełaruskaha Studenskaha Sajuz-
u. Ab hetym wymoŭna świedčyć pierasłanaja
ŭ Biełaruskij Studenski Sajuz u Wilni piśmo ad
Hurta studentaŭ Ukraiŭcaŭ U. S. B. u Wilni
nastupnaha źmiestu:

Da

Biełaruskaha Studenskaha Sajuzu ŭ Wilni.

Hurtok Studentaŭ Ukraiŭcaŭ U.S.B. ŭ Wil-
ni žwiartajecca hetaj darohaj da Uradu „Bieła-
ruskaha Studenskaha Sajuzu“ ŭ Wilni z kateha-
ryčnym damahańniem dać jamu satysfakcyju
i wyjaśnieńnie ŭ źwiazku z hlybokaj abražaj, ja-
koj deznali jaho try siabry pry nahodzie ładža-
nia dnia 21 lutaha s. h. u sali biełaruskaj him-
nazii Biełaruskim Studenskim Sajuzam „blinoŭ“,
na jakija zaprošanaje było z biełaruskaha boku
ŭkraiŭskaje studenstva.

Hety incydent Addziel H. U. S-ntaŭ uwa-
žaje:

1) tak paważnym i bahatym u konsekwen-
cyi, što nia moža pierajści nad im da paradku
dnia.

2) Uważaje jaho takža pačatkam, ad daŭ-
żejšaha času naśpiawajučaha, kanfliktu miż stu-
denstwam ukraiŭskim i častkaj biełaruskich stu-
dentaŭ i hramadźianstwa, jakija dziela niejkich
pryčyn choćuć dawiasci da sarwańnia družnych
adnosin miż bratnimi biełaruskim i ŭkraiŭskim
narodami.

Woś-ža ŭ wypadku dalejšaha paŭyrańnia

niekatorymi siabrami B. S. Sajuzu intryh i dyzharmonii ū bielaruska-ukrainskim sużyćci budziem prymanušan zmiانی našu dasiulešniuju ščyra-družnuju taktiku ū adnosinach da *čascki bielaruskaha studenstva i hramadzianstwa* i padać hetyja sumnyja padziei da ahulnaha wiedama ūkrainskim studenskim arhanizacyjam u Krai, za jaho hranicami i ūsiamu ūkrainskamu hramadzianstvu.

Uspomnieny kanflikt H. U. Studentaŭ u Wilni ūwagaże *zapačatkawańniem nowaha ščyraha bratniaha sużyćcia miż sapraŭdy patryjatyčnaj časckaj bielaruskaha studenstva i hramadzianstwa* i ūkrainskim studenstwam ziamiel Zachodniaj Ukrainy.

Za Addziel H. U. S. u Wilni
(—) *Krachmaluk Wasyl.* (—) *N. Sahajka*
Referent wonk. spraŭ Staršynia.
Wilnia 25 lutaha 1931 h.

Sa zmiestu hetaha piśma bačym, što ukrainskaje studenstva U. S. B. u Wilni dobra wiedaje, adkul iduć hetyja intryhi, chto i z jakoj metaj ich pašyraje.

Hetaj sprawaj, peŭnież zacikawicca ūsio sapraŭdy patryjatyčnaje bielaruskaje studenstva i daść naležny adpor sprobam paswareńnia studentaŭ bratnich narodaŭ: bielarusau i ūkrainceu.
p—k.

Litoŭska-bielaruskaje sużyćcio.

(Haduciški, Świancianskaha paw.)

U Haduciskaj parafii żywuć litoŭcy i bielarusy. Świedamaść nacyjanalnaja starod bielarusau, jakija żywuć miż litoŭcau, dawoli mocnaja. Adna biada, što Haduciskija bielarusy nia majuć swajej bielarskaj arhanizacyi, ale za swajo jany stojkija. Litoŭcy, jakija stanowiać bolšaść, majuć swaje litoŭskija arhanizacyi — hurtki św. Kazimiera i pry arhanizacyjach biblijateki-čytalni.

Susiedzkaje sużyćcio litoŭcau z bielarusami susim dobraje. Litoŭskaja moładź časta ładzić swaje wiečaryny i zaŭsiody na henyja „ihryšcy“ zaprašaie i moładź bielaruskuju. Bielaruskaja-ż moładź na swaje „ihryšcy“ wiečaryny zaprašaie moładź litoŭskuju. Haduciskija bielarusy razumiejuć mowu litoŭskuju, a litoŭcy bielaruskuju. Časta na rynku, kala kaścioła ū Haduciskach, pačuješ bielaruska-litoŭski duet — hurtku bielarusu z litoŭcam. Bielarus haworyć pabielarusku, a litwin palitoŭsku i adzin druhoha daskanalna razumiejuć. Litoŭskaja moładź cikawicca literaturaj bielarskaj, a bielaruskaja moładź achwotna čytaje knižki litoŭskija.

U sprawach hramadzkich litoŭcy z bielarusami zaŭsiody salidaryzujucca. Słowam, dla Haduciskaha bielarusu nia čužoje ūsio litoŭskaje, a dla litoŭca — bielaruskaje.

Heta maje asabistyja spaściarohi z pabytu ū Haduciskach.

J. Jarmałkowič.

Zakładajcie hurtki Biel. Instytutu Haspadarki i Kultury!

Instrukcyja Bielaruskaha Instytutu Haspadarki i Kultury.

8. Jak damahacca i zakładać prywatnyja bielarskija školy.

Kab skarej dabicca ūradawaj biel. školy, treba taksama zakładać swaje prywatnyja školy. Z hetaj metaj hurtok abznajamlaje sialan z usich akaličnych wiosak ab patrebie takoj školy. Kali sialanie zhodziacca padtrymliwać materjalna školu (dawać kwateru, apał, światło i pensiju dla wučyciela), to tady hurtok piša ab hetym u Centralu Instytutu, padajućy takija danyja:

1) U jakoj wioscy i ū čyjej chacie maje być szkoła, jaje raźmiery, kolki wakon? (Plan chaty.

2) Śpisak dzieciej.

3) Kolki addziełaŭ budzie mieć szkoła?

4) Kandydata na wučyciela, jaho dakumenty ab kwalifikacyi i žyciarys napisany wučycielem pabielarusku i papolsku.

5) Adres wučyciela.

Kalib na miejscy wučyciela nia było, to tady Centrala budzie jaho šukać. Pašla Centrala

Z Bielaruskaha žyćcia.

Hutarki i dyskusyi na temu „Narodnyja Uniwersytety.“ Wilenski Addziel Biel. Instytutu Hasp. i Kult. ładzić hutarki i dyskusyi na temu „Narodnyja Uniwersytety,“ jakija adbuducca pad kiraŭnictwam d-ra St. Hrynkiwieča ū pam. Centralnaha Uradu Instytutu, Ludwisarskaja 1—19—dnia 8 i 15 sakawika s. h., a hadzinie 4 pa paŭdni.

U sprawie kanfiskaty pramowy pašla F. Jaremiča. Pasoł Jaremič, pašla kanfiskaty jaho pramowy, padaŭ skarhu na administracyjnaja ūlady da Maršałka Sojmu. Maršałak Sojmu abia-caŭ pasłu Jaremiču, što zrobieć usio dzieła zwalniennia pasolskaj pramowy ad kanfiskaty.

Destrukcyjnaja krutnia ūradu Biel. Studenskaha Sajuzu. Biel. Studenski Sajuz, jak wiedama, arhanizacyja apalityčnaja. Da hetaje pary B. S. S. nie pryłučyusia nawet da bielaruskaha narodnaha centru—Biel. Nac. K-tu. Urad-ža B. S. S., u apošnija časy, kab zaciorci miažu miż bielarskim niezaležnickim kirunkam i polonofilskaj hrupaj, zalez całkom pad sanacyjniju pawietku „Centrasajuzu,“ ciahnućy za saboju na polonofilski śmietnik bielarskaje studenstva zarhanizawaneje ū B. S. S.

Ab hetym jaskrawa świedčyć fakt pryčapleńnia byccam hołasu Bielaruskaha Stud. Sajuzu da pratestu polonofilskaha „Centrasajuzu,“ wydanaha prociŭ kamunistyčnych ździekaŭ. Ale, jak dawiedywajemsia, B.S.S. swajmu ūradu ra-bić hetaha nie daručyŭ i siabry Sajuzu mocna aburajucca na Urad B.S.S. za samawolnaje wystupleńnie ad imia Sajuzu.

Hetaki pastupak siabroŭ Uradu B. S. S., pierawyšajučaha swaje prawy, świedama ci nia-świedama ūwodzić u Stud. Sajuzie razład. Z jakuju metaj heta robicca i dzie jość štab hetaj destrukcyjnaj raboty, bielarskamu hramadzianstwu wiedama.

Dyk što-ż na heta Bielarski Stud. Sajuz?

Razwaŭ u „Centrasajuzie.“ Dnia 21 lutaha s. h. adbyłasia „čystka“ ū polonofilskim „Centrasajuzie“. Za niejkuju „škodnuju“ dla „Centrasajuzu“ pracu wykinuli z sanacyjnaj arhanizacyi Janku Stankiewiča. Cikawa, jakuju ū „Centrasajuzie“ Janka Stankiewič zrabiŭ „škodu“, što pašla hetaha staŭsia tam susim lišnim i niepatrebnym?

Nowy hurtok Biel. Instytutu Hasp. i Kultury zarhanizawaŭsia ū Asinaŭcy, Wialejskaha pawietu.

Nawukowaja lekcyja. Dnia 22.11 s. h. inž. S. Busieł pračytaŭ u Budslawie, Wialejskaha paw., lekcyju na temu „Wiaskowaja haspadarka i haspadarčy kryzys.“

Arhanizacyja žančyn. U Wilni niadaŭna paŭstała bielarskaja žanočaja arhanizacyja imieni Ciotki. Da hetaje arhanizacyi pakulšto nale-žać tolki žonki polonofilaŭ. Heta arhanizacyja ūznawiła wydawiećwa „Zaranki,“ časopiś dla dzieciej.

Z wydawiećkaje niwy. Nadowiaćy wyjšla knižyca „Palityčnyja i hramadzkija kirunki ū mi-nuščynie i sučasnaści.“ Wydawiećwa „Ślachu Moładzi.“ Cana knižki 50 hr. Hałošny skład: bielarskaja kniharnia „Pahonia“, Wilnia, Ludwisarskaja 1. Wyjšaŭ takža z druku mieśiačnik „Родная мова № 5.

padajeć zajawu da školnaha Inspektara ab kan-cesii na prywatn. biel. školu. Ab wynikach he-taj zajawy Centrala pawiedamić Urad Hurtka. Jak dazwoł budzie atrymany, arhanizacyjaj školy zaj-miecca sam wučyciel pry dapamozie Uradu hur-tka. Kalib ūlady ūpiralisia i nie chacieli dawać dazwołu na školu, to heta nie pawinna razach-woćywać hurtok. Naadwarot, jašče z bolšaj ener-hijaj i ščyraściu hurtok pawinien padhatawać hrunt pad bielarskija školy ūwa ūsich akalič-nych wioskach i pasyłać u Instytut adpawied-nyja danyja, ab jakich užo wyšej było skazana. (Kab adkryć prywatnuju biel. školu, nie kaniešnie treba 40 dzieciej, moža być i mienš).

UWAHA: Hurtki, što na abšary Bielskaha, Bielastockaha, Sakolskaha i Aŭhustoŭska-ha paw., pawinny abawiazkowa zaniac-ca akcyjaj zakładańnia prywatnych bielarskich szkołaŭ, bo tam zakon ab kazionnych bielarskich szkołach nia ūwiedzienny.

9. Jak arhanizawać kooperatywu.

Abawiazkam hurtka žjaŭlajecca pašyrać wiedu ab kooperacyi i staracca, padhatawaŭšy dobra hrunt, adkryć u swajej wioscy (mieścieku)

Z Uschodniaje Bielarusi.

Ciažkoje pałažeńnie bielaruskaha škol-nictwa. Hazety padajuć, što kamunistyčnyja ūla-dy pačali užo likwidawać i bielarskaje školnic-twa. U miesiacy śniežni 1930 h. kamunistyčnyja ūlady zwolnili z pasad 75 wučyciałoŭ bielarusau. 350 wučniaŭ siarednich szkołaŭ wyhnali z bielarskich himnazijaŭ i wysłali ū Rasieju ū školy kamunistyčnyja.

U 1930-31 školnym hodzie lik bielarskich szkoł pamienšyusia na 30 prac. Na miejsca bielarskich szkoł zawiedzienny školy rasiejskija. Jak bačym, kamunistyčnaja ūlada imkniecca piera-rabić bielarskija školy na školy rasiejskija i he-tym, starymi śladami carskich uradaŭ, rusyfika-wać bielarski narod.

Aryšt ks. K. Łupinowiča. Hazety padajuć, što bałšawiki apošnim časam aryštawali ū Mas-kwie ks. Karala Łupinowiča. Ksiondz Łupinowič—heta świedamy, idejny bielarus, rodam z Dokšyc.

Z Polšcy.

Z Sojmu. U aŭtorak 3 h. m. pačalošia plenarnaje pasiedžańnie Sojmu. Na paradku dnia znachodzicca i sprawa žmieny konstytucyi, na padstwowie prajektu padanaha B.B.—adzikaj.

Śmierć wydatnaha polskaha parlamen-tarysta. Dnia 26 lutaha s. h. nahlia pamior u Lwowie b. pasoł d-r H. Diamand. Niaboščyk byŭ adnym z zakładčykaŭ polskaj sacyjalistyčnaj partyi.

„Sens dyktatury Piłsudskaha.“ Pad takim zahaloŭkam „Przełom“ u Nr 9 padaie cely kom-dahadkaŭ sensu „nowaj ery“ u polskaj unutra-naj palitycy. Wywad z hetych dahatkaŭ „Prze-lom“ robić taki: sučasnaja systema dziaŭażaŭnaha kiraŭnictwa nia jość demokratyčnaj, ale nie žjaŭ-lajecca i prociŭdemokratyčnaj, bo jość systemaj „rewalucyjnej dyktatury.“ Piłsudski i piłsudcyki nia jość demokratami, ale nie žjaŭlajucca i pra-ciŭnikami demokracji. Damahajucca jany tolki taho, kab ichnija pahlady, ichnija „prahrama“ zdabyła ū dziaŭżawie praŭnuju normu. Niekato-ryja polskija sanacyjnaja palityki čwierdziac, što tolki ciapier pačynajucca sapraŭdny demokratyzm i tolki ciapier kładziecca asnowa hramadzka-ha ładu abapiortaja na demokraciji. Nu i demo-kracija!

Z zahranicy.

Kamunistyčnyja demonstracyi ū Nia-mieččynie. Pa zahadu z Maskwy niamieckija kamunisty dnia 25 lutaha s. h. naładzili de-monstracyi biezrabotnych. U Berlinie dajło da sutyčak miż biezrabotnymi i palicyjaj. U nie-katorych mieścoch palicyja ūżywała ū sutyčkach z demonstrantami aružża, stralajućy na pastrach.

Albanija — jabłykam niazhody Italii z Juhasławijaj. U minułym miesiacy ū Wienie byŭ dekanany napad na Albanskaha karala Zogu. Hety napad prypomniŭ światu, što na Bałkanach nia ūsio ūparadku.

Albanija ad času swajho paŭstańnia stała-sia terenam palityčnych intryhaŭ i sporaŭ. Pašla

spażywieckuju kooperatywu. Kooperatywy wyt-worčyja i kredytowyja wymahajuć bolšych srod-kaŭ i specyjalnaj wiedzy, a zatym arhanizacyjaj ich mohuć zaniacca tolki addziely abo centrala i hurtki ū bolšych miestach.

Kali ū wioscy znojdziecca kolkinaccać asob, žadajućych być siabrami kooperatywykali moža sabracca nia mienš 500 złotych, tady ūrad hur-tka pawinien pryniaccia za pracu i zalażyć koo-peratywu. Z hetaj metaj hurtok wypisywaje z Centrali Instytutu 3 ekzemplary statutaŭ i in-šych drukau, pišyć zajawu da starasty ab tym, što ū kwatery Instytutu adbudziecca arhaniza-cyjny schod u sprawie zalažeńnia kooperatywy. Zajawa moža być napisana tak:

B. I. H. i K. U Starostwa pawietu
Hurtok u u
Dn. 193 . . . h.

Nr

Asnoŭwajučysia na § 5-a Statutu T-wa Biel. Inst. Hasp. i Kultury, hetym majem ho-nar pawiedamić, što ū kwatery Hurtka In-stytutu ū wioscy wol. a hadzinie maje adbycca arhanizacyjny schod siabroŭ Hurtka ū sprawie zalažeńnia ū wios-cy kooperatywy.

(—)
Sekretar Uradu
Hurtka.

(—)
Staršynia Uradu
Hurtka.

upadku austrijsko-madziarskiej monarchii, Albania pałała padadać pod upływ Italii. Praciūnicaj italjańskich upływaŭ u Albanii Źjaŭlajecca ŭ wialikaj miery Juhasławia. Z pryčyny hetaj čas- ta paŭstajuć miż hetymi dżiarżawami paważnyja konflikty. Karystajuć z hetaha Albanski karol Zogu dzieła swajej nawat asabistaje mety niaraz karystaŭsia palityčnym flirtam—adzin raz z Juhasławiaj, a druhi raz z Italijaj. Z pryčyny takaj niastaŭ palityki karala Zogu stwaryłasia ŭ Albanii apazycyja prociŭ samoha karala, jakaja, reč zrazumiełaja, musiała pakinuć bačkauščyni i żyć zahranicaj. Hetaja baračba apazycyji z niastaŭ palitykaj karala Zogu i wyklikała napad na apošniaha ŭ Wienie. Ale karol Zogu ad hetaha napadu wyjšaŭ ščasliwa, nawat nia byŭ ranieny.

S. S. R. R. Dnia 16 lutaha s. h. u polskaje pasolstwa ŭ Maskwie ūlez „złodziej“ i chacieŭ wykraść niekija tajnyja papiery. Adnak hetaha „złodzieja“ polskija čynoŭniki pasolstwa zławili ŭ toj mament, kali „złodziej“ prabiraŭsia ŭ kabinet polskaha pała ŭ Maskwie.

U hetaj sprawie polski ūrad zapatrabawaŭ ad uradu S.S.R.R. dakładnaha wyjaśniennia i satysfakcyi.

Ziamielnaja narada. U Paryż dnia 23 lutaha s. h. Źjechalisia pradaŭniki 24 dżiarżawaŭ na ziamielnuju naradu. Francuskija hazety ūwa- żajuć hetuju naradu prociŭbalšawickim frontam dzieła zabiešpiačennia Uščodniaj Eŭropy ad kamunistyčnaj niebiašpieki.

Padhatoŭka da razwału świetu. Českaja hazeta „Narodni Politika“ padaje, što ŭ Mas- kwie isnuje specyjalny „Kamitet Dziejańnia“, me- taj jakoha — wyklikać jašče bolšaje biezrabočcie ŭ waŭsim świecie i naładzić padhatoŭku da apošniaha razwału isnujučaha ładu ŭ dżiarżawach usiaho świetu. Hety kamitet, jak padaje „N. Po- litika“, na takuju rabotu maje wialikuju sumu hrošaj.

Mahila Niaznanaha Žaŭniera.

U samym kutku wiaskowaha ćwintaru
Staraja biarozka stać;

Pad joju ŭ piasočku, miż došak chwajowych,
Niaznany žaŭnieryk lażyć.

Išoŭ jon, išoŭ z čużyni ŭ Kraj radzimy,
Kab dziełak pabačyć, žanu...—

Praz hory, lasy i pali i sumioty
Iści prychadziłaś jamu.

Zima. Chaładzieča. Śniahowyja hory!
Maroz ruki i nohi skawaŭ.

I na dalej jści ūže siły nia maje...
Jašče krok... — i biedny upaŭ!

Pamior... pachawali... i pamiać zabyłaś
Ab tym, chto ŭ mahiły tut spić,
Ab tym, ŭ kaho serca niadaŭna jšče biłaś,
Chto hetak chacieŭ jašče żyć!

A ŭ domu j dahetul karmilca čakaje
Z dziećmi maładaja žana...

Daremnal šmat hora niaščasna spaznaje,
A muža nia ūbačyć jana! —

Lublu ja pad šopat piakučych biarozau
Siudy na mahilku pryjści,
Dzie kryżyk dubowy z bačkami pastawiŭ,
Wianok z wasilkoŭ pryniaści.

Na arhanizacyjnym schodzie, jaki wiaźcie adzin z siabroŭ hurtka, schod razhladaje prysła- ny statut i wynosić pastanowu, ab wysokaści siabrouskich składak i ab inšych niezapoŭnie- nych miescach statutu. Na schodzie wybirajecca ūrad kooperatywy, rewizyjnaja komisija i inšyja orhany pradbačanych statutam 3-ch sprawiadli- wych asob. Usie pastanowy zapisywajucca ŭ pra- takol.

Pašla schodu wybrany ūrad (uprawa) koo- peratywy zapaŭniaje ūsie try ekzemplary statutu i zajawu da swajho Akružnoha Suda. Z zapoŭ- nienym statutem i zajawaj da Akružnoha Suda inicijatory kooperatywy (wybrany ūrad i inšyja siabry) ŭ liku 7 asob jeduć da miascowaha mi- rawoha sudździ, dzie padpisywajucca statuty i za- jawu, a sudździa zawiaraŭ podpisy.

Zawieranyja statuty i zajawu ūrad koopera- tywy poštaj adsyłaje ŭ swoj Akružny Sud, da jakoha należyć ich miascowaść.

Praz niejki čas sud źwiernieć adzin statut i napiša, što kooperatywa ūpisana ŭ handlowy rejestr. Pašla hetaha ūrad kooperatywy wykupla- je patent u Skarbowaj uprawie (Urząd Skarbo- wy), najmaje kwateru dla kramy i zakuplaje ta- wary.

SWAJA ARHANIZACYJA ŪZHADOŬWAJE, A ČUŻAJA ŽBIWAJE Z TOŁKU.

Asinaŭka, Wialejskaha paw. Užo i ŭ naś kutok prahladaje kasulka światła. Pryntesła he- naje światło naša rodnaja „B. Krynica.“ Ciażka jej prabracca ŭ ciomny biełaruski kutok, jaje i ksiondz łaje, za jaje i ludziej z ambony klanie, jaje nia lubiać na pastarunku, nienawidzić jaje i paštar, krywa hladzić na jaje wojt, niamilaser- na jaje łomić u kišani i soltys, — ale choć ad času da času pryjdzie taki ŭ wiosku i praświa- čaje biełarusau.

Naša moładź da hetaj pary błudziła pa ču- żych arhanizacyjach i štoż — žbilasia tolki z toł- ku i bolš ničoha. Ciapier, kali „B. Krynica“ na- wučyła, jak treba pracawać, kab mieć z hetaha karyść — paŭstaŭ užo ŭ nas hurtok Bieł. Insty- tutu Haspadarki i Kultury. Moładź należačaja da swajej arhanizacyi pačułasja mocnaj na duchu, bo znajšła ślach da mety.

Zaściankowy.

BIEŁARUSKI NARODNY DUCH ŽYWIE.

Krynica, Maładečanskaha paw. Nie zwaža- juć na trudnaści, jakija zaciskali narodnaje bieł- aruskaje żywicio, narodny biełaruski duch u nas żywje. Majem my biełaruskuju kulturna-praś- wietnuju arhanizacyju — hurtok Bieł. Instytutu Haspadarki i Kultury. Nia lohkaŭja praca ŭ na- ŝych warunkach čysta biełaruskaj arhanizacyi, ale jana wytrywała da hetaje pary, spadziajom- sia, što nia kinie biełaruskaha ściahu i budzie pracawać dalej.

Dnia 1 lutaha s. h. naša arhanizacyja zła- dziła biełaruskaje pradaŭnienie. Dalej praca spadziajomsia pojdzie lepiej. Treba tolki ciar- pieńnia i pracy, a złybiady naś napeŭna piera- możam. Dyk woś z takuju wieraju ŭ pieramohu my i zmahajemsia z złom, kab dać miejsca dabru i praŭdzie ŭ našym mnohapakutnym Biełaruskim narodzie.

DA ŚWIETŁYCH DZION!

Kimiany, Wil.-Trockaha paw. Biełaruskaje sialanstwa ŭ wakoličnych wioskach, nia tolki ŭ našaj wioscy, ale kruhom nia jość jašče dobra ūświadomlena. Niama tut kala nas nijakaj bieł- aruskaj arhanizacyi.

Braty sialanie, woźmimsia my ūsie da su- polnaj pracy i ščyra pracujma dla dabra swajho Biełaruskaha kraju. Adkińma ad siabie bie ūsie čužoje i biaromsia za swajo rodnaje. Nie zahaniajma ŭ ciomnuju mahilu swaju rodnu- ju mowu i nia stydajmasia jaje. Zakładajma hurtki B. I. H. i K., bibliateki-čytalni z biełaruskimi kni- kami ŭ swaich wioskach.

Biaremsia čym skarej da pracy nad praś- wietaj, a daś Boh ciomnaja i panuraja noć ad nas adojdzie i zaświećci świetły i wiasioły naša- ha żywicia dzień.

Syn Biełarusi

Spakojna śpi ŭ hrobie žaŭnieryk niaznany!
Nia zhinieš Ty ŭ dumcy majo!
Ci tuťka ja budu, ci ūdal dzieś wyhnany, —
Skažu tabie: „Wiečny spakoj!“ —

Siarhiej Piajun.

Wielmi pažadana, kab usie kooperatywy arhanizawanyja Hurtkami i Addzielami Instytutu nazywalisia: kooperatywa „Haspadarka“ ŭ wios- cy . . . na polskaj mowie budzie: koopera- tywa „Gospodarka“ we wsi . . . Usie koo- peratywy „Haspadarki“ pawinny zarhanizawacca ŭ swoj sajuz, jaki maje paŭstać u h. Wilni. Sa- juz budzie wypaŭniać usie zakazy kooperatywaŭ i dawać u mieru mahčymaści tawary na pawier na niejki termin i da ahraničanaj sumy.

Ab załażeńni kooperatywy Hurtok pawinien pawiedamić Centralu pasylajuć jej kopiju prata- kołu arhanizacyjnaha schodu ŭ sprawie koope- ratywy. U sprawie kooperatywaŭ kredytnych i wytworčych i supałkawych małačarniaŭ treba źwiartacca ŭ Centralu.

UWAHA. Kali arhanizacyjny schod u spra- wie załażeńnia kooperatywy składaŭjecca nia tol- ki z siabroŭ Instytutu, ale i z pastaronnych asob, tady pišacca da starasty nie pawiedamleńnie, a prošba ab dazwoł.

10. Ziemiłarobskaja kultura.

Z metaj raźwićcia ziemiłarobskaj kultury, hurtki pawinny staracca arhanizawać adpawiedny-

Da nas pišuć.

MISIJA POLŠČYNY SIAROD BIEŁARUSAŬ.

Turhieli, kala Wilni. Naša parafija składa- jecca z adnych biełarusau z małej damieškiej polskich panoŭ-abšarnikaŭ. Kaścioł u nas čysta polski. U kaściele za wyniatkam liturhii pałacins- ku, ūsio adbywajecca pa polsku. Mała jšče he- taha — ksiondz palak Łaŭcewič prawodzić misi- ju polščyny, pašyranniem endeckaj časopiśi „Naś Pšyjaciel.“ Naśy ludzi hetuju časopiś na- zywajuć „lichazielle.“ Dzieła taho, što ksiondz tyckaje koźnamu hetuju hazecinu, ludzi pačyna- juć nie dalubliwać i ksiandza.

Ksiandzočku, nia warta z biełarusau rabić palakoŭ! Heta nikomu nie patrebna i z hetym nie zhadzajecca Katalicki Kaścioł. Praŭda, treba praświačać ludziej, ale treba praświačać u rod- naj ich mowie. Hetakaj darohaj i praca pojdzie skarej ūpierad, nikomu nia budzie kryŭdy ŭ het- kaj pracy i Boh pabahasławić. Kaścioł-ža Kata- licki nie dla adnych tolki palakoŭ, jon takoj sa- maj Matkaj Źjaŭlajecca i dla biełarusau. Dyk ci nia lepš zhadna z pohladami Kaścioła biełaru- sau praświačać pabiełarusku, čymś prawodzić siarod biełarusau misiuj polščyny.

Ksiandzočku, zamiest „Naśaha Pšyjaciela“ pašyrajcie „Chryścijanskiju Dumku“, katalickuju biełaruskuju časopiś! Z hetaha budzie karyść dla narodu i Kaścioła. Hetym „N. P.“ Wy pry- słuhoŭwajeciesia tolki endeckaj palitycey, a ka- ryści z hetaha anikomu.

I. S.

APOŠNIAJE SŁOWA SKAŻA SUD.

Miedniki, Wil.-Trockaha paw. Jość u nas polskaja szkoła, dzie wučacca biełaruskija dzieci. U škole, jak i ŭ wa ūsich polskich szkołach na biełaruskich ziemiach, polskija wučyciali. Ad- nosiny polskaha wučyciela da biełarusau wieda- myja. Woś Źa i ŭ nas zdaryŭsia wypadak, što adnosiny polskaha wučyciela da miascowych ludziej i ludziej da wučyciela pajšli na razśleda- wańnie śledčaha sudździ. A zdaryłasia heta pry pierahladzie wučycielem u dzieciach sanitarnaje čystaty. Wučyciel, znajšoŭszy ŭ adnej wučanicy niečystatu, paklikaŭ da siabie henaj wučanicy matku i musić „dakazaŭ joj swajo moc sanitarnaje wiedzy.“ Žančyna ŭ mih zrazumieŭszy wučy- ciela, musić tak-ža pastarałasia „pakazać wučy- cielu, što ūsio zrazumieła.“ Ale na hetym nia končyłasia. Wučyciel zaprasiu da hetaje spra- wy kamandanta palicyi. Kamandant pasłuchaŭ, niešta napisau i musić pryznaŭszy wučycielu zas- łuhi, skazaŭ kab.. heta žančyna pieraprasila pana wučyciela. Žančyna pasłuchała kamandanta i pieraprasila. Wučyciel-ža hetym nie zda- woliŭsia i patrebawaŭ, kab jašče pierahledziŭ hetu sprawu i sudździa śledčy. Sudździa, pažnajomiŭšysia krychu z sprawaj hetaj žančyny, kab jana musić kudy nie uciakła, zahadaŭ nad joj palicejski nahlad. Ciapier heta žančyna što tydzień chodźić u pastarunak palicyi i čakaje apošniaha wyraśnienia prad sudom.

Jak bačym, dyk z našaha wučyciela Kawal- skaha dobry „pedahoh—uzdaŭaciel,“ a jašče lepšy pracaućnik u pašyrenni ładu, supakoiu i hra- madzkaha sužycia.

ja lekcyi, zaprašajuć dobrych specyjalistych. Hurtki abawiazany raspaŭsiudźywać dumku ab stasawańni štučnych nawozaŭ (hnajoŭ), kab sia- lanie siejali łubin (karmawyja trawy), kaniušynu, wiku, seradeli i inš. i raźwiwali haspadarku ŭ ki- runku hadoŭli bydła.

Z metaj ulapšennia parody bydła, hurtki pawinny imknucca da taho, kab kupić zawodna- ha buhaja (można kupić ciało-byčka), jaki-b byŭ ūłasnaściu hurtka i absłużywaŭ akolicu. Hrošy na heta hurtok moža sabrać dadatkowa z siab- roŭ, abo z teatralnych hulniaŭ.

Kali niejdzie niedaloka jość przykładnaja haspadarka, to hurtok moža naładzić ekskursiju z metaj pažnańnia hetaj haspadarki. Kali-b u niej- kim hurtku znajšlisia adpawiednyja siły i srodki, to dobra było-b załażyć daślednuju stancyju, abo pakazalnaje pole, dzie-b možna było widzieć pa- lepšańnie ziemiłarobskaj kultury.

Čytajcie i pašyrajcie

„Biełaruskiju Krynicu“

Z hetaj wiedaj i talentam marnawacca ū Miednikach niawarta. Što praŭda, dyk našy ludzi ūžo pawiedamili ūkolnyja ūlady ab „zdolnaściach“ pana Kawaleŭskaha, ale niawiedama, ci tam adpawiedna aceniać hetyja „zdolnaści“ našaha wučyciela.

A. I. Waškowič.

SŁONIM.

Tak, jak i ūsia Bielaruś maje swaju słaŭnuju minuŭščynu, majuć šmat čym pachwalicca swajej proślaścij i bielaruskija miesty.

Mianie, jak stała ū zychara m. Słonima, wielmi cikawić jaho słaŭnaja minuŭščyna.

Naš bielaruski słaŭny Słonim maje pamiatki jašče z 1040 h. U hetym našym słaŭnym Słoniemie adbywalisia kolišnija sojmiki i wajennija rady słaŭnaj minuŭščyny Bielarusi. Słonim u tyja časy byŭ na widoŭni Nawahradka, adhyrywajućy wialikuju rolu tačasnaŭ palityčna hramadzkaŭa žyćcia našaha Kraju.

Słonim pałożany na bierahoch bahatych ūhoŭ raki Ščary. Miascina adpawiednaja dla hadoŭli žywioły; kališ naš Słonim ażyŭlała wialikim handlam skacinaj.

Ciapier ūžo naš Słonim nie taki. Wiaki čużackaha panawańnia nakinułi zwonku čużuju kulturu. Ale ūnutry Słonima kultura astajecca i raŭniwajecca swaja rodnaŭa—bielaruskaja.

Sučasnaŭa pakaleńnia jość abawiazkam wiedać kłrunak hramadzkaŭa žyćcia taki, jaki-b dawioŭ naš Słonim i ūsiu krainu i da wonkawaŭa wyhladu bielaruskaha.

W.

Z kraju.

Aryšty i rewizii. U suwiazj z likwidacyjaj P.P.S. — lewicy ū Nawahradzkim wajawodztwie ū minulych tydnach aryštawany 35 siabraŭ henaj partyi, a ū Bielastockim wajawodztwie kała 60 asob. Tak-ža dakanany rewizii ū arhanizacyjach P.P.S. — lewicy i apiačatawanv lokali hetaj arhanizacyi.

U Wilenskim wajawodztwie zlikwidawana 9 hurtkoŭ hetaj arhanizacyi i byccam skanfiskawana 75 pudoŭ nielehalnaj literatury.

Pažar kaścioła. Nadowiaćy ū Płaškowičach Nieświŭskaŭa paw. zheru kaścioła. Pažar paŭstaŭ ad raspalenaj železnaj piecki.

Z Wilni.

Jość i takija, što nia choćuć Saboru. U Wilni paŭstała hrupa prawasłaŭnych, jakija ūważajuć, što Sabor Prawasłaŭnaje Carkwy ū Polšcy treba adlażyć na 5 hadoŭ. A heta dzieła taho, kab nia było nowaha razwaŭ ū Carkwie.

Hetaja hrupa ūważaje Sabor prosta škodnym. bo pawodle dumki hetaje hrupy, prawasłaŭnaje žyćcio ū Polšcy znachodzicca ciapier na normalnym ślachu raŭniwajecca prawasłaŭnaje Carkwy, a Sabor heny „normalny“ ślach moža tolki papsawać.

70-ja ūhodki śmierci Tarasa Šaučienki. Ukrainski Studenski Sajuz U. S. B. ū Wilni ładzić u subotu, dnia 7 sakawika 1931 h. ū sali „Apollo“ (wul. Dombruŭskaha 5) koncert pryświečany pamiać 70 ūhodkaŭ śmierci Praroka Ukrainy Tarasa Šaučienki.

Pačatak koncertu a hadz. 9 (21) wieč., cana biletaŭ ad 1—4 zł.

Usiačyna.

Ludzkoje žwierstwa. U miastowiaści Krotosyn na Pamorji ū Polšcy zdaryłasia žudasnaja trahedyja. Para žwiaroŭ u ludzkim cieľe dakanali duśahubstwa ū takoj formie, što prypaminajuca časy, kali ludzi byli dzikimi.

Adzin tamašni sielanin pradaŭ na tarhu karowu za 300 zł. i wiaruŭsia z swaim synkom wiečaram damoŭ. Na darozie napau na ich razbojnik, choćoćy adabrać hetyja 300 zł. U čaśie bojk razbojnik zabiŭ baćku, a mały synok, jaki mieŭ pry sabie ūsie hetyja za karowu hrośy, patrapiŭ uciaćy i schawacca ū niedalokaj wioscy ū swajej ciotki, raskazaŭ jej pra napad razbojnika i prasiŭ ciotku, kab jana pawiedamiła palicyju. Ciotka pryniała chlopčyka, schawała hrośy i abiaćala da dnia pawiedamić palicyju. Niaščasnaŭa chlopčyka palażyła spać razam z swaimi dziećmi na adnym łožku. Niezadmoŭha wiarnuŭsia da chaty i dziadźka i pačau raskazywać žoncy, što ū lesie zabiŭ ūswahra, ale hrośaj pry im nie znaŭšoŭ. Tedy žonka raskazała mužu, što hrośy ū jaje, a chlopčyk, jaki ūciok z hetymi hraśmi, spieć u ich u chacie. Para duśahubcaŭ naradzilisia, kab zacierci ślady zaboistwa, spalic chlopčyka ū piecy. Žonka zapaliła ū piecy, a muź hotowiŭsia da druhoha duśahubstwa. Ale wyjšle jano nia tak, jak uplanawała sabie para duśahubnikaŭ. Chlopčuk pierapuzaušysia napadam i zaboistwam baćki nia moh zasnuć i ūsiu naradu swajej ciotki i dziadźki čuŭ. Ratujućysia ad niamicuŭ śmierci, kali dziadźka z ciotkaj, hatowiaćysia da duśahubstwa, wyjšli z chaty, pierajšoŭ na druhaje miesca i loh, palażyŭ na swajo miesca syna ciotki. Kali ū piecy bylo dawoli ahniu, duśahubcy schapili swajho syna, što lažoŭ na miescy ūciokšaŭa chlopčuka i, akrućuŭ jaho ū staruju wopratku, ukinuli ū raspalenuju pieć. Hetym čaśam hety chlopčuk skarystaŭ z sumatochi i ūciok z chaty. Pa darozie spaćkaŭ paliciejkaŭa i ab usim raskazaŭ. Aryštawanyja da winy musili pryznacca.

Ab haspadarcy.

Haspadarka wiasnoj.

Vyrabljemo i doraba i drenna, treba vyrablać taniej i lepiej.

Abhledzić treba ūsiu haspadarskuju snaść, a pieradusim pluh, barony, kultywatary. Čto nia maje wałoki,*) chaj čymchutčej na jaje ūzda-budziecca. Čas ūžo wypracawać padrobny siaŭbovy i hnojny plan: što, hdzie i kolki pasieć, jak pahnać? Kolki na heta treba siaŭby, kolki ūhnajeńnia, kolki ūsiaho hetaha jość u haspadarcy i kolki treba prykupić? Mimachodom treba zaznać, što znaćna boľš treba sieć raścin stručkowych i asabliwa varywa.

Treba śladzić za schodam śniehu z paloŭ. Hdzie śniehu šmat — u łahčynach, pad adkozami, — tam treba jaho ūsiakimi mahčymymi sposabami zvaruśyć, kab lepić dzieŭla na jaho sonca i wicier: koźny spoźnieny wiasnoj dzień nie dajecca dahnać paśla i tydniam. A heta šmat znać.

Pryhataŭlać treba siaŭbovaje nasieńnie, staranna jaho wyčyščajućy: pry boľšaj kolkaści — na mašinowych wiejałkach i młynkoch, a pry mienšaj — choć-by na zwyčajnym rešacie: usio niedaraźwitaŭ i hluchoje nasieńnie, pry wykru-żywańni na rešacie, žbirajecca ū siaredzinie i stul jaho treba wybirać. Akramia taho treba mieć peŭnaść, što siaŭbovaje ziernie jość wolnym ad zarodkaŭ roznych chwarobaŭ. Dzieła hetaha naj-lepiš pravodzić h. zv. bajcawańnie, zamorywańnie chwarabliwych zarodkaŭ.

Pry wiesnawym spracowywańni (abrablańni) hleby treba ūziać za prawiła, kab nia ūżywać pluh. Musić chapić wałoki, barony i spranžynoŭki. Pluh moža być ūżyty m. t. k. ū kaniečnaści, napr. na prykryćcio hnoju. Pieršaj snaściu wiasnoj pad siaŭbu jaryny musić być wałoka, jakaja raŭnuje ziamlu, razbivaŭe hrudki i pabudžaŭe da prastańnia siamieńnie roznaha škodnaha ziella. Kali-ž heta zielle praraście i abyjdzie, prychodzicca z baranoj, jakaja jaho wyrwaŭe i nišča.

Pierawažajućym da hetaj pary byŭ pahlad, što pry wiesnawoj siaŭbie ū pieršuju čarhu majuć iści raściny stručkowa-matylkowyja (aprača łubinu, jaki baicca prymarazkaŭ), paśla kałasistyja zbažžawiny (awios, jačmień) i ūreście akopniny (bulba, buraki i inš). Siahońnia pahlad na hetu sprawu źmianiŭsia na hetulki, što sadziać rana navat i bulbu, aby tolki ziamla była ūžo prasochoŭy. Heta haloŭnaje. Nia ściahivać z siaŭboj. Z čystym sumleńniem moźna skazać: čym raniej, tym lepiš, aby tolki absychańnie ziamli było zdavoliwajućym. Pačynać wiesnawaja zasievy na suchich hruntach treba ūsieŭwańniem u žyta bielaŭ kaniušyny i seradeli. Na ciažejšych hruntach heta ūsieŭwańnie adnak radzicca wykonywać paźniej, bo tut niama asabliwaj niebiaśpieki zmarnawańnia zimowaj vohkaści (vilhaci).

Zasiewaŭ nielha pakidać biez dahladu, a ū pieršuju čarhu treba pieraškodzić tvareńniu na hruncie skarynki, jakaja dasłoŭna moža zaduśyć pasievy ci to jšče susim nie abyjšoŭšysia, ci tolki što abchodzjaćysia. Da łamańnia tworaćsja skarynki ūżywajecca abo vostraja lohkaŭa barana — kali pasiewy ūžo abyšli, abo wałak — kali pasievy jšče nie abyšli. Lohkaŭa vostraja barana ūżywajecca taksama dla niščeńnia ūwreplu ū jarynie, dla baranawańnia čyrownaj kaniušyny i sie-nažaciaŭ.

U chlavoch treba ličycca z potrebaŭ zmahańnia z chwarobami žywioły: chlavy z siaredziny treba staranna wyčyścić i pabialić vapnaj. Parasiaty wiesnawaja dobra hodziacca na hadoŭlu. Koni wiasnoj ciżka pracujuć, dyk i zasluhoŭwajuć na dobry korm i staranny dahlad.

U sadoch treba sadzić boľš usiakich jahadnych kustoŭ i vytrymaŭsja sarty fruktowych drewaŭ, npr. jabłyni Antonaŭki.

inż. A. K.

*) Ab znaćni wałoki, jak haspadarskaj snaści, skażam nastupnym razam.

Nawuka i... ūwini. Ab tym, jak z čaśam źmianiajucca pohladu na ūsio ū swiecie, wielni cikawa ūwied-čyć nastupny fakt: na pawiestcy dnia najbliżejšaha pasie-džańnia francuskaj Akademii Nawuk znachodzicca pytańnie ab padśukańni boľš adpawiednaha terminu dla označeń-nia slowa „ūwini“, dzieła taho. što dahetulašni ter-min — ūwini — spopularyzawaŭsia jak wyrażenie abra-zy i pahardy. Tymčasam ūwini hetaha nie zasluhoŭwaje i jej naležycca rehabilitacyja.*)

*) Pryp. składalnika: Paśla hetaha nazoŭ „ūwini“ astaniecca, widać, čalawieku.

Padśluchanaŭe ab hadoŭli.

U Vilni meje być pabudawana wialikaja ladoŭnia, hdzie-b pierachowywaŭsia pieradusim nadbytak małočnaha vytworstwa (masła i inš) z letnich miesiacaŭ. Heta zabiśpiečyła-b ad škodnaha spadku cenaŭ małočnych praduktaŭ u hetyja miesiacy.

Z hrośaj pawiatowych samaŭradaŭ (Sojmikaŭ) majuć być dawany naharody tym haspada-rom, jakija buduć mieć dobrych buhajoŭstadnikaŭ swajej hadoŭli. Ziemlarobskija konkursy siol-eta majuć abchapić i hadoŭlu cialat. Za asnaŭny asiarodak pracy nad padniasieńniem hadoŭli skaciny pryniata rachawać kooperatyŭnyja mała-čarni i h. zv. Kontrolnyja Koły dojnaści, uva-kruh katorych i budzie hurtawacca ūsia rabota.**) Nowyja małačarni buduć arhanizawany tolki ū Świančianskim, Postaŭskim i Vialejskim pa-wietach.

Hadoŭla ūwiniej, jakaja narmalna wielmi dobra aplačyŭajecca, u siańniašnija časy haspa-darčaha pieradomu moža apraŭdać siabie tolki pry arhanizawanim zbycie. Tavar ūwinny wiel-mi abnižaŭe ū canie — da 15 procentaŭ — u u-hravataść: treba z jej z usich sił zmahacca.

Konkursy hadoŭli kurej buduć pravodziacca tam, hdzie isnujuć kooperatyŭnyja zbornyja punk-ty jajok.

U hadoŭli koniaŭ majuć dawacca naharo-dy pieradusim haspadarom za najlepšych adna-hadowych žarabiat.

Žwierniena meje być ureście ūwaha na ha-doŭlu awiečak, jakaja ū nas musić zaniać swa-jo miejsca. Miž inš. pradubačacca konkursy ha-doŭli jahniat i dobrej woŭny.

inż. A. K.

*) Adnej z pieršych robot meje być prapahanda za pierasuwańniem terminu cialeńnia karoŭ, kab mełako-cely hod padaŭalaŭsia na rynek roŭnamierna.

Naša pošta.

A ūsie jčyku. Dziakujem, karystajem. Pišycie ab usim, ale praŭdu. Praŭdziwyja wiesti ū hazecie majuć wialikuju wartaść, niapraŭda koźnaha i ūsiuŭ panižaŭe. Was uwažajem za supracoŭnika i Wam wierym, ab čym Wy napišacie.

Janku Šastaku. Atrymali, dziakujem. Z kare-spondencyi skarystali, wiers da duku nie padchodzic. Pišycie wiesti ab žyćci kala Was.

Chudnickamu. Skarystajem, skaracili z bra-ku miesca ū hazecie.

Biehańskamu. Dziakujem, pišycie boľš.

Piaciukiewiču. Dziakujem, skaracili z braku miesca ū hazecie.

Cikawamu. Dziakujem za infarmacyi.

L. Makarewičawa. Piśmo Waša pieradali u L. K.

Waškowiču. Atrymali, dziakujem, karystajem.

N. Kiesel. Atrymali, budziem karystać, dziakujem.

pišycie čaściej.

M. Leśuku. Pišycie ab usim, budziem karystać.

Karespondencyju atrymali, wykarystajem.

Spirydoŭču. Wy majecie zdolnaści. Radzim

Wam čytać J. Kołasa, J. Kuŭpału i inšych biel. klasykaŭ.

Dzieła taho, što wiersy Wašyja wielmi wialikija, z braku miesca ū hazecie drukawać nia moźam. U wiersach kry-ču za slabaje forma, tak što da duku treba i papraŭlać.

Moža ū lepšyja časy kali i nadrukujucce. Z adnaje kare-spondencyi karystajem, budziem karystać i z druhaj. Pre-miju moźam wysłać tolki atrymaŭšy hrośy.

Jarmalkowiču. Dziakujem, karystajem.

Aleškaŭskamu. Skarystajem z koresponden-cyi ū nastupnym numary.

Skarbniku. Tak, na nowych siabrouskich bile-tach Instytutu padpiswajecca skarbnik hurtka. adznačaju-čy pry hetym, skolki siabra za dany hod unios siabrou-skaj składki. U hetym hodzie najlepš sciahaŭc siabrou-skije składki, razdajućy nowyja bilety.

Sloznawokamu. Atrymali, dziakujem, budziem karystać.

Ciacierskam. Dziakujem, skarystajem.

Hrośy atrymali: ad Budstaŭskaha hurtka B.

I. H. i K., Čarniaŭskaha, Kawalonka, Pakulniewiča, Saŭčy-ca, Cikoty, Kota i Žabienki pa 4 zł. Premiju wysłali. Ad

Haruštoŭiča 2 zł. i ks. Čarniaŭskaha 12 zł. — dziakujem.

Ad Kondrata 6 zł. 20 hr., prošbu spoŭnili, premiju wys-lali. Ad Patrebiča, Blin, Hrdziuška pa 2 zł.; dziakujem,

premiu wysłali. Ad Bohdzial, Zacharewiča pa 1 zł., Har-tak 1 zł. 20 hr., premiju wysłali, hazetu pasyłaŭem.
